

щото Сынъ-тъ Божій ще дойде въ славѣ-тъ на Бащѣ си съ Ангелы-ты си, и тогава ще заплати всякому споредъ дѣла-та му.” Мат. 16; 27; Откр. 22; 12. “Знае Господь да избавя благочестивы ты отъ искушеніе, а не-праведны-ты да варди за сѣдний день *да ся накажѣтъ*.” 2 Петр. 2; 9; Исх. 34; 7; Пс. 5; 4, 5; Рим. 1; 18; 2; 5-9.

П. Каква смъртъ, какво наказаніе на грѣшници-ты значи тука ?

От. Вѣчна смъртъ, — вѣчно наказаніе въ ада. “И тыя ще отидѣтъ въ *вѣчнѣ-тъ мѣкъ*” (Мат. 25; 46): — “И всички-ти лѣжци ще иматъ дѣлъ-тъ въ езеро-то, което гори съ огънь и сѣрѣ, което є втора смъртъ.” Откр. 21; 8; 2 Сол. 1; 7-9; Лук. 16; 23-36; Мар. 9; 43-48; Мат. 18; 8, 9; 10; 28; Пс. 9; 17.

П. Ако и ные да сме осѣдени грѣшници, не можемъ ли да направимъ отъ себе си и за себе си нѣкое добро нѣщо достойно предъ Бога, което като му угоди, да Го направи да ни прости, и да ны приеме на небо-то ?

От. Не можемъ Гал. 3; 21, 22.

П. Можемъ ли да изработимъ отъ себе си правдѣ-тъ си, подъ законъ-тъ, за оправданіе-то си предъ Бога ?

От. Не можемъ, “защото отъ дѣла-та на законъ-тъ не ще да ся оправдае никоя плоть предъ него” (Рим. 3; 2). “Защото человекъ не ся оправдава отъ дѣла-та на законъ-тъ”